

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Cob/81/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215204480
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Zelenák
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1215204480.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Zelenáka a členiek senátu JUDr. Eleny Ondrišovej a JUDr. Ivony Hrčekovej, v právnej veci žalobcu Sumlux s.r.o., Bitúnková 13, Nové Zámky, IČO: 46 061 436, práv. zast. HKP Legal, s.r.o., Križkova 9, Bratislava, IČO: 36 727 334 proti žalovanému 1/ Groupama Garancia Biztosító Zrt., Erzsébet királyné útja 1/C, 1146 Budapešť, Maďarsko, konajúca prostredníctvom Groupama poisťovňa a. s., pobočka poisťovne z iného členského štátu, Miletičova 21, Bratislava, IČO: 47 236 060, práv. zast. JAVOR - TOKÁR advokátska kancelária, s.r.o., Stará Vajnorská cesta 37, Bratislava, IČO: 36 264 750 a proti žalovanému 2/ F. X., Z.. X.X.XXXX, F. XXXX/XX, B., o zaplatenie 535,20 EUR s príslušenstvom a o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č. k. 23Cb/66/2015 - 129 zo dňa 24.10.2018 jednohlasne, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava II č.k. 23Cb/66/2015 - 129 zo dňa 24.10.2018 potvrdzuje.

Žalovanému 1/ priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

Žalovanému 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalovaným priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že žalobou doručenu súdu prvej inštancie dňa 23.2.2015 sa žalobca domáhal proti žalovaným zaplatenia sumy 535,20 EUR s príslušenstvom a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 14.3.2015 došlo na ulici 1. mája v Bratislave k dopravnej nehode, ktorá bola zapríčinené vozidlom vo vlastníctve žalovaného 2/. Jedným z poškodených účastníkov tejto dopravnej nehody bola V. Š.T., T. XXXX/X, B., ako vlastník motorového vozidla tov. zn. Alfa Romeo, EČV: B.-XXXVS. V dôsledku dopravnej nehody bolo vozidlo nepojazdné. Oprava vozidla trvala 13 dní. Počas doby opravy poškodená V. Š.T. využila služby žalobcu a uzatvorila s ním zmluvu o nájme dopravného prostriedku, ktorou si prenajala motorové vozidlo značky Renault Thalia, EČV: BL-XXXDD. V zmysle faktúry vystavenej žalobcom pre poškodenú, náklady na zapožičanie náhradného motorového vozidla predstavovali spolu sumu 535,20 Eur. Následne dňa 2.4.2013 si poškodená písomne uplatnila nárok na náhradu škody z dôvodu potreby zapožičania náhradného motorového vozidla u žalovaného 1/. V tejto žiadosti uviedla, že vozidlo potrebovala za účelom jeho využitia manželom na prepravu do zamestnania vzdialeného niekoľko kilometrov od miesta bydliska a späť, na prevoz materiálu potrebného k práci, na zabezpečenie chodu domácnosti, pri nákupoch, starostlivosti o rodinu, k cestám za starými rodičmi do Dunajskej Stredy, k cestám k lekárovi a k uspokojovaniu osobných potrieb a pod. Dňa 2.4.2013 uzatvorila poškodená so žalobcom zmluvu o postúpení práva na náhradu škody, ktorej predmetom bolo postúpenie práva na náhradu škody, ako

ujmy vzniknutej z dôvodu potreby zapožičania náhradného vozidla a nákladov s týmto bezprostredne súvisiacich. Od momentu postúpenia si nárok na náhradu škody voči zodpovednému subjektu uplatňoval žalobca. Žalovaný 1/ so žalobou žalobcu nesúhlasil a žiadal ju zamietnuť. Vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že poškodená V. Š. v súvislosti s nájmom motorového vozidla žiadnu škodu neutrpela. Svoj fiktívny nárok bezodplatne previedla na žalobcu v ten istý deň, kedy si u žalovaného 1/ uplatnila nárok na náhradu škody. Faktúra č. 2013/038 nie je dôkazom preukazujúcim úbytok, resp. zmenšenie majetkového stavu poškodenej. Nakoľko nie je preukázané, že v súvislosti s vypožičaním náhradného motorového vozidla by poškodená vynaložila akékoľvek finančné prostriedky, nie je ani preukázané, že došlo k zmenšeniu jej majetku. Žalovaný 2/ vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že ju ako nedôvodnú žiada zamietnuť. V čase vzniku škodovej udalosti mal uzatvorené poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného 1/. Túto skutočnosť oznámil poškodenej na mieste vzniku škodovej udalosti, pričom si zároveň splnil aj svoju povinnosť nahlásiť vznik škodovej udalosti žalovanému 1/. Žalovaný 2/ sa preto domnieva, že poškodená sa mala so všetkými svojimi nárokmi na náhradu škody obrátiť na žalovaného 1/.

3.

Zistený skutkový stav súd prvej inštancie posúdil podľa ust. § 427 ods.1 a 2, § 442 ods.1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka a podľa ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

4.

Súd prvej inštancie vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 23Cb/66/2015-61 zo dňa 12.10.2016, ktorým žalobu žalobcu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu, keď uviedol, že poškodený nemohol postúpiť právo na náhradu škody na žalobcu, ak mu samotná táto škoda ešte nevznikla. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Krajský súd ako súd odvolací napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie uznesením č. k. 3Cob/220/2017-95 zo dňa 17.1.2018 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd vyslovil právny názor, že je nesporné, že predmetná pohľadávka mohla byť predmetom postúpenia, pretože predmetom postúpenia bol nárok na náhradu škody, ktorý vznikol poškodenému ako následok dopravnej nehody. V prejednávanej veci je predmetom konania skutočná škoda podľa §442 ods. 1, Obč. zák. v spojení so zák. č. 381/2001, t.j. náklady spojené s odstraňovaním dôsledkov poškodenia, medzi ktoré patrí aj prenájom náhradného motorového vozidla. Vzhľadom na uvedené a na skutočnosť, že nejde o pohľadávku, ktorá by nemohla byť predmetom postúpenia v zmysle § 525 ods. 1, Občianskeho zákonníka, odvolací súd dospel k záveru, že žalobca je aktívne legitimovaný a v konaní bol preukázaný vznik škody, ktorý spočíva v nákladoch na zapožičanie vozidla.

5.

Súd prvej inštancie vec opätovne prejednal a dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná. Medzi žalobcom a žalovanými nebolo sporné, že dňa 14. 3.2013 o 18:00 hod. na ulici 1. mája v Bratislave vodič vozidla vo vlastníctve žalovaného 2 značky Škoda Fabia s EČV: B. zapríčinil dopravnú nehodu, pri ktorej došlo k poškodeniu motorového vozidla tov. zn. Alfa Romeo 146, EČV: B., ktorého vlastníčkou bola V. Š.. Zároveň nebolo sporné, že v čase vzniku škodovej udalosti mal žalovaný 2/ so žalovaným 1/ uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla Škoda Fabia s EČV: B.. V konaní tak nebola sporná pasívna legitímácia žalovaného 2/, ako prevádzateľa vozidla, ktorého prevádzkou bola spôsobená škoda a ani zodpovednosť žalovaného 1/ ako poistiteľa podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Škoda pozostávala z nákladov na zapožičanie náhradného vozidla v sume 535,20 EUR za obdobie od 21.3.2013 do 2.4.2013. Žalobca odôvodňoval potrebu zapožičania náhradného motorového vozidla tým, že poškodená toto vozidlo potrebovala za účelom jeho využitia manželom na prepravu do zamestnania vzdialeného niekoľko kilometrov od miesta bydliska a späť, na prevoz materiálu potrebného k práci, na zabezpečenie chodu domácnosti, pri nákupoch, starostlivosti o rodinu, k cestám za starými rodičmi do Dunajskej Stredy, k cestám k lekárovi a k uspokojovaniu osobných potrieb a pod. Žalobca nepredložil, resp. ani neoznačil súdu dôkazy, z ktorých by bolo možné považovať toto skutkové tvrdenie za preukázané. O neexistencii potreby zapožičania náhradného motorového vozidla svedčí aj skutočnosť, že napriek tomu, že ku škodovej udalosti došlo už dňa 14.3.2013, poškodená si motorové vozidlo u žalobcu prenajala a prebrala až dňa 21.3.2013, teda až týždeň potom ako sa jej vozidlo malo podľa skutkových tvrdení žalobcu stať nepojazdné. Poškodená sa teda celý týždeň zaobišla bez poškodeného motorového vozidla, napriek

to mu, že podľa skutkových tvrdení žalobcu malo byť toto využívané každodenne. Žalobca ani nevedel uviesť, kedy bolo motorové vozidlo do opravovne pristavené a kedy si ho poškodená prevzala. Z listinného dôkazu - kalkulácie opravy jednoznačne vyplývalo, že žalobcom tvrdená doba opravy 13 dní absolútne nezodpovedá rozsahu prác potrebných na opravu motorového vozidla. Na základe dátumu vystavenia faktúry č. 20130208 vystavenej spoločnosťou AUTOCENTRUM MARS, s.r.o. je možné dôvodne predpokladať, že najneskôr v deň kedy bola faktúra vystavená, t.j. 28.3.2013, bola oprava motorového vozidla poškodenej V. Š. ukončená. Napriek tomu si poškodená ďalej prenajímala motorové vozidlo od žalobcu. Z vykonaného dokazovania je nevyhnutné konštatovať, že žalobca nepreukázal existenciu príčinnej súvislosti medzi ním uplatneným nárokom na náhradu škody a škodovou udalosťou spôsobenou prevádzkou motorového vozidla žalovaného 2. Pri nepreukázaní týchto skutočností nie je vôbec možné posúdiť dôvodnosť a účelnosť prenájmu náhradného motorového vozidla poškodenou a teda nie je možné ani považovať žalobcove nároky za preukázané. Na základe uvedených skutočností tak súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba žalobcu je nedôvodná, nemá oporu v zákone a preto rozhodol tak, že ju zamietol. O trovách konania žalovaných rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 2 C.s.p..

6.

Proti rozsudku súdu prvej inštancie v celom jeho rozsahu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP), rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP), súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (ust. § 365 ods. e/ CSP), súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP). Žalobca nesúhlasí s právnym názorom súdu prvej inštancie, že by nebola preukázaná nutnosť a účelnosť potreby prenájmu motorového vozidla, a teda príčinná súvislosť medzi vznikom škody a prevádzkou motorového vozidla. V zmysle rozhodovacej praxe, oprava poškodeného vozidla je tou objektívnou relevantnou skutočnosťou, ktorá zakladá nutnosť prenájmu náhradného vozidla poškodeným, a preto nepovažoval za významné preukázať odkázanosť poškodeného na použitie náhradného vozidla. Už samotnou skutočnosťou, že motorové vozidlo je v stave nespôsobilom na prevádzku, vzniká nutnosť prenájmu náhradného motorového vozidla (rozsudok KS v Bratislave, sp. zn. 8Co/879/2014, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 2Cob/328/2015, rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 2Cob/146/2016). Z právneho názoru odvolacieho súdu nevyplýva, že súd prvej inštancie má skúmať účelnosť a nutnosť nájmu motorového vozidla a preto má žalobca za to, že súd nerešpektoval jeho právny názor. Súd prvej inštancie nevykonal navrhnutý dôkaz, keď na pojednávaní dňa 27.6.2018 na návrh žalobcu, ktorý žiadal vykonať dokazovanie výsluchom poškodenej návrh žalobcu akceptoval, avšak v konečnom dôsledku poveril zabezpečením účasti svedka právneho zástupcu žalobcu. Žalobca nedisponuje takou mocou (donucovacími prostriedkami) ako súd a nie len z tohto dôvodu žiadal o zabezpečenie výsluchu poškodenej súd. Vzhľadom na nedostavenie sa poškodenej a zaplatenie preddavku, žalobca považoval listinné dôkazy na preukázanie skutočností uvádzaných v žalobe za preukázané a preto upustil od výsluchu. Žalobca uvádza, že je pravdou, že žiadal aj výsluch osoby vykonávajúcej opravu poškodeného motorového vozidla, avšak vzhľadom na veľký časový odstup (viac ako päť rokov) upustil od tohto výsluchu, nakoľko by len navýšil trovy súdneho konania a mal za to, že po tak dlhom čase by výsluch nepriniesol žiadne nové skutočnosti. Ďalšou vadou napadnutého rozsudku je podľa názoru žalobcu nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktoré neobsahuje náležitosti uvedené v ust. § 220 C.s.p.. Najmä sa súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku žiadnym spôsobom nevysporiadal so skutočnosťou, z akého dôvodu považoval za nepostačujúce všetky listinné dôkazy podpísané poškodeným. Je zjavné, že súd prvej inštancie si vyložil listinné dôkazy svojvoľne a pri prejednávaní veci postupoval arbitrárne a formalisticky. Na základe uvedeného žalobca navrhol aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe žalobcu vyhovie a prizná mu nárok na náhradu trov konania, alebo aby rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

7.

K odvolaniu žalobcu sa žalovaný 1/ vyjadril s tým, že navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať mu nárok na náhradu trov konania. Žalovaný 1 poukázal na to, že žalobca vo svojom odvolaní namieta, že súd prvej inštancie sa nad rámec úloh uložených mu odvolacím súdom zaoberal účelnosťou prenájmu náhradného vozidla. S uvedeným názorom žalobcu nesúhlasí, a zdôrazňuje, že v zmysle ustálenej judikatúry súdov v SR, na ktorú počas konania poukazoval, je prenájom

náhradného vozidla hradený z povinného zmluvného poistenia škodcu dopravnej nehody len vtedy, ak je možné takýto prenájom považovať za nutný a účelný. Žalobca ďalej v odvolaní namieta, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, a to výsluch svedkyne poškodenej a výsluch osoby vykonávajúcej opravu poškodeného vozidla. Táto námietka žalobcu je podľa žalovaného 1/ nedôvodná, lebo žalobca v odvolaní na odvrátenie nepriaznivého výsledku súdneho sporu popiera to, čo v konaní urobil. K navrhovanej svedkyňi - poškodenej na pojednávaní dňa 24.10.2018 právny zástupca žalobcu síce uviedol, že sa mu nepodarilo zabezpečiť účasť navrhovanej svedkyne, ale následne dodal, že na výsluchu tejto svedkyne ďalej netrvá. Ak žalobca považoval výsluch navrhovanej svedkyne za dôležitý dôkaz, mohol požiadať súd, aby predvolal túto svedkyňu, čo však žalobca súdu nenavrhol. Rovnako žalobca netrval ani na výsluchu osoby vykonávajúcej opravu. Žalovaný 1/ počas celého konania namietal, že písomné vyjadrenie poškodenej - Uplatnenie nároku na náhradné vozidlo z 2.4.2013 nie je dokladom preukazujúcim dôvodnosť prenájmu náhradného vozidla. Bolo výlučne v oprávnení žalobcu zabezpečiť pre súd také dôkazy, aby presvedčil súd ohľadne ním tvrdených skutočností tak, aby sa súd pri posudzovaní dôvodnosti žaloby priklonil na stranu žalobcu. Podľa žalovaného 1/ žalobca nepreukázal ani dôvodnosť dĺžky prenájmu náhradného vozidla, a ani v tomto smere neuniesol dôkazné bremeno.

8.

K odvolaniu žalobcu sa žalovaný 2 vyjadril s tým, že si splnil všetky zákonné povinnosti, preto žiada aby bola žaloba žalobcu zamietnutá.

9.

Odvolací súd konštatuje, že konanie na súde prvej inštancie bolo začaté v rámci účinnosti zákonnej úpravy procesného konania podľa Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb., avšak súd prvej inštancie a odvolací súd o odvolaní rozhodovali po nadobudnutí účinnosti právnej úpravy Civilného sporového poriadku č. 160/2015 Z.z. a postupovali tak v súlade s § 470 ods. 1, C.s.p. a § 473 C.s.p., podľa ktorých sa počnúc účinnosťou C.s.p. ruší úprava Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. a aj na konania začaté pred účinnosťou C.s.p. sa počnúc dátumom 1.7.2016 vzťahuje aktuálna procesná úprava C.s.p.

10.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.) prejednal vec podľa § 380 ods. 1, bez nariadenia pojednávania v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s ust. § 219 ods. 3, C.s.p. oznámený na úradnej tabuli Krajského súdu v Bratislave dňa 2.10.2019. Po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie, s dôvodmi odvolania žalobcu, odvolací súd dospel k záveru, že odvolaniu proti rozsudku nie je možné vyhovieť.

Podľa § 387 ods. 1, C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2, C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11.

Odvolací súd konštatuje vecnú správnosť napadnutého rozsudku a uvádza, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil skutkový stav a vec správne právne posúdil. Odvolací súd má za to, že nie je daný zákonný dôvod na opakovanie alebo doplnenie dokazovania v súlade s § 384 C.s.p., a preto je viazaný skutkovým stavom veci, tak ako bol zistený súdom prvej inštancie v súlade s § 383 C.s.p. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k záveru, že odvolanie žalobcu neobsahuje námietky spochybňujúce správnosť a zákonnosť napadnutého rozsudku. S dôvodmi napadnutého rozsudku sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na doplnenie jeho správnosti k odvolacím námietkam žalobcu uvádza, že žalobca vo svojom odvolaní namieta, že súd prvej inštancie sa nad rámec úloh uložených mu odvolacím súdom zaoberal účelnosťou prenájmu náhradného vozidla, pričom „otázka, za akým účelom využíval poškodený motorové vozidlo, po dobu v ktorej bolo v servise, je irelevantná.“ S uvedeným názorom žalobcu nie je možné súhlasiť, pretože v zmysle ustálenej judikatúry súdov v SR, je prenájom náhradného vozidla hradený z povinného zmluvného poistenia škodcu dopravnej nehody len vtedy, ak je možné takýto prenájom považovať za nutný a účelný. Žalobca však ohľadne preukázania dôvodnosti

prenájmu náhradného vozidla neunesol dôkazné bremeno. Podľa výpovede žalovaného 2/ auto bolo naďalej pojazdne, keďže z miesta nehody na ňom poškodený odišiel. Zadné svetlá boli v poriadku, rozbité neboli, nárazník zostal na mieste, bol akurát preliačený. Na to istom aute za ním poškodený prišiel pre 80 EUR dňa 19.3.2013. Odvolací súd vrátil spis súdu prvej inštancie za účelom doplnenia dokazovania. Žalobca po vrátení spisu odvolacím súdom nepredložil do konania žiadne nové dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Žalobca nepreukázal ani dôvodnosť dĺžky prenájmu náhradného vozidla, a ani v tomto smere neunesol dôkazné bremeno. Poškodená si mala prenajať náhradné vozidlo od 21.3.2013 do 2.4.2013, pričom žalobca nevedel zdôvodniť, prečo si poškodená prenajala náhradné vozidlo práve počas uvedených dní, keďže k nehode došlo 14.3.2013. Žalobca pôvodne navrhoval výsluch osoby z autoopravovne, ktorá opravovala vozidlo poškodenej, avšak aj od tohto dôkazu žalobca upustil. Žalobca nevedel počas konania preukázať, kedy bolo vozidlo poškodenej prijaté do servisu a ako dlho trvala oprava vozidla, a preto súd prvej inštancie správne konštatoval, že z vykonaného dokazovania nebolo možné usúdiť, či si poškodená prenajala náhradné vozidlo dôvodne a na primeranú dobu. Z kalkulácie č. 2013010063 za opravu, ktorá bola súčasťou faktúry za opravy od AUTOCENTRUM MARS, s.r.o., vyplýva, že opravné práce na vozidle poškodenej trvali v rozsahu 8,7 normohodín. Zároveň táto faktúra opisom vykonaných prác potvrdzuje výpoveď žalovaného 2/, ohľadne rozsahu poškodenia vozidla. Pokiaľ si žalobca žalobou žiadal preplatiť prenájom náhradného vozidla za 13 dní, mal súdu prvej inštancie predložiť také dôkazy, ktoré by preukazovali, že vozidlo poškodenej sa opravovalo až 13 dní. Nakoľko žalobca nepresvedčil súd ani o nutnosti a účelnosti prenájmu náhradného vozidla poškodenej, počas doby prenájmu náhradného vozidla, súd prvej inštancie správne nepriznal žalobcovi náhradu ani za prípadný deň opravných prác. Žalobca ďalej v odvolaní namieta, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, a to výsluch svedkyne poškodenej a výsluch osoby vykonávajúcej opravu poškodeného vozidla. Táto námietka žalobcu je nedôvodná, lebo žalobca k navrhovanej svedkyňi - poškodenej na pojednávaní dňa 24. 10.2018 právny zástupca žalobcu síce uviedol, že sa mu nepodarilo zabezpečiť účasť navrhovanej svedkyne, ale následne dodal, že na výsluchu tejto svedkyne ďalej netrvá a nežiada aby jej predvolanie zabezpečil súd prvej inštancie. Rovnako žalobca netrval ani na výsluchu osoby vykonávajúcej opravu. Súd podľa § 185 CSP vykonáva len tie dôkazy, ktoré strany navrhnú, iné dôkazy bez návrhu nevykoná, ak mu zákon neustanoví inak. Neunesenie dôkazného bremena žalobcom nie je možné zamieňať s nevykonaním navrhnutých dôkazov súdom prvej inštancie, nakoľko súd prvej inštancie nemal vykonať aké dôkazy, keď žalobca upustil od všetkých navrhnutých dôkazov na pojednávaní dňa 24.10.2018. Odvolací súd nepovažuje za dôvodnú ani ďalšiu námietku žalobcu, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k neprávny skutkovým dôkazom. Súd prvej inštancie v súlade so zásadou formálnej pravdy mohol pri rozhodovaní vychádzať len zo skutkového stavu tak, ako mu ho odprezentovali jednotlivé strany sporu. Dôvodom zamietnutia žaloby súdom prvej inštancie bolo neunesenie dôkazného bremena žalobcom ohľadne ním tvrdených skutočností. Súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania nemal z čoho usúdiť, či dĺžka prenájmu náhradného vozidla bola opodstatnená vzhľadom na rozsah opravných prác vykonávaných na vozidle poškodenej, lebo žalobca nepovažoval za podstatné, aby o týchto sporných skutočnostiach vypovedala osoba z autoopravovne poškodeného vozidla. Z predloženej faktúry za opravu poškodeného vozidla od spoločnosti AUTOCENTRUM MARS, s.r.o nie je zrejmé, kedy bolo vozidlo poškodenej prijaté do servisu, a bolo úlohou žalobcu presvedčiť súd, že dĺžka doby prenájmu bola dôvodná. V závere svojho odvolania žalobca považuje odôvodnenie rozsudku súdu za nedostatočné a arbitrárne. Ani s touto námietkou žalobcu odvolací súd nesúhlasí, pretože odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie považuje za dostatočné.

12.

Na základe vyššie uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdil.

13.

O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p., v spojení s ust. § 255 ods. 1, C.s.p. Úspešnému žalovanému 1/ odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Podľa § 262 ods. 1, C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa § 262 ods. 2, C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Úspešnému žalovanému 2/ odvolací súd nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pretože mu nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1, C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1, C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).